

NAZOBAĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (4), [się].

Oba a jasne; teksty nie oznaczają ó.

inf nazobać się (1). ◇ *fut* 2 sg nazobiesz się (1). ◇ 3 sg nazobie się (1). ◇ *praet* 3 sg m nazobął się (1). ◇ [1 pl m pers -smy się nazobali.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.: nazobać się.

Pf od „zobać” ‘jeść małymi kęskami’ z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt [w tym: czego (3)] (4) :

a. *O ptakach* (1) : Lecą do onych wabow [ptaszkwie] pewnie tużąc łobye/ Iż tam czego z ofobną rychley fie názobye. *RejWiz* 103v.

b. *O ludziach i zwierzętach* (3) : Rzekł Ofieł/ dobrzeć mnieć ták/ dzwigáiąc ty worki/ Názobác fie zgoninek *RejZwierz* 120.

[*Zwrot*: »do woli się nazobać«: áleśmy zász po tym zaráz poznali/ że to łodkie drzewo/ albo Lákrycia/ ktoregośmy fię do woli názobáli. *BusLic* 22v.]

Przen (2) : Bo drugi będzie áppellował nie dla iákiey obćięźliwości/ iedno iżby vbogiemu człowiekowi [...] Spráwiedliwość przedłużał/ A przes ten czas niż fye skończy ípráwá pożythkow fye z Imienia názobał. *GroicPorz* bb2v; Ale wierz mi nędzniku iż fie wnet názobyesz/ A niewiem byś przechował chocia y fie w nos skrobyesz. *RejWiz* 103v.

Formacje współrdzenne cf ZOBAĆ.